

Andzrej Kosicki, Bogusław Gediga, Grzegorz Domański

Namysłów, st. 69, gm. loco, woj.
opolskie, AZP 80-35/85

Informator Archeologiczny : badania 27, 58-59

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nimi. Sugeruje on planowy układ osady. Obok tego w warstwie ornej oraz w wypełniskach obiektów młodszych wystąpiły materiały z okresu mezolitu, neolitu (kultura pucharów lejkowatych, kultura ceramiki grzebykowo-dołkowej), wczesnej epoki brązu (kultura mieżanowicka).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

Modrzyca, st. 2 i 8, gm. Otyń, woj. zielonogórskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Mutowo, st. 2
gm. Szamotuły, woj. poznańskie**

Muzeum-Zamek Górków w Szamotułach

Badania prowadził mgr R. Pietrzak przy współpracy mgr P. Pawłaka. Finansowane przez Muzeum-Zamek Górków w Szamotułach. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej, elementy osadnicze z okresu wpływów rzymskich oraz wczesnego średniowiecza.

Kontynuowano badania ratownicze rozpoczęte w 1987 r. Wykopy o łącznej powierzchni 495,75 m² zlokalizowano w południowym sektorze stanowiska. W trakcie prac wykopaliskowych zarejestrowano 150 obiektów archeologicznych (105 jam postępujących, 14 jam, 17 palenisk, 4 elementy konstrukcji naziemnych, 7 grobów jamowych bezpopielnicowych oraz 3 groby jamowe popielnicowe).

Groby ciałopalne ze względu na wyposażenie (zapinki brązowe A II, A III 61, żelazną sprzączkę do pasa, kościane grzebienie, klamerkę esowatą) można datować na fazy B₂-B₂/C₁ wczesnego okresu wpływów rzymskich. W trakcie badań nie wyjaśniono funkcji licznie występujących palenisk, które być może należy łączyć z nekropolą kultury wielbarskiej. Zarejestrowano również warstwę kulturową, którą ze względu na jednorodny materiał ceramiczny, a także brązową zapinkę A V 120 można łączyć z kulturą wielbarską.

W północnej strefie rozpoznanego wykopaliskowo obszaru zarejestrowano wczesnośredniowieczną warstwę kulturową. Pozyskane z niej liczne fragm. naczyń ceramicznych są datowane na XI w. Prawdopodobnie należy łączyć ją z osadą targową, tzw. Starymi Szamotułami.

Materiały przechowywane są w Muzeum-Zamku Górków w Szamotułach.

Badania będą kontynuowane.

Mysławczyce, st. 1, gm. Proszowice, woj. krakowskie — patrz: wczesna epoka brązu

**Namysłów, st. 69
gm. loco, woj. opolskie
AZP 80-35/85**

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii Oddział we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Andrzej Kosicki (autor sprawozdania). Kierownik zadania badawczego — prof. dr hab. Bogusław Gediga. Konsultacja — prof. dr hab. Grzegorz Domański. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Namysłowie. Stanowisko wielokulturowe. Osada ze starszego okresu epoki brązu (kultury mogiłowe), środkowego okresu epoki brązu po okres halsztacki epoki żelaza — IV w. p. n. e. (kultura łużycka), późnego okresu przedrzymskiego —

II-I w. p. n. e. po wczesną fazę okresu wędrówek ludów — V w. n. e.
(kultura przeworska).

Stanowisko położone jest na niewielkim pagórku utworzonym z osadów wodnołodowcowych, na krawędzi wysoczyzny i doliny rzeki Widawy, na jej prawym, eksponowanym w kierunku południowym brzegu. Zajmuje obszar o powierzchni ok. 3,5 ha położony na zachodniej peryferii Namysłowa, zamknięty od północy ul. Opolską, od zachodu drogą polną, od południa torem kolejowym i doliną Widawy, a od wschodu zabudowaniami mleczarni.

Badania ratownicze podjęto po tym, jak w trakcie robót ziemnych związanych z budową chłodni i fabryki lodów firmy „Schoeller” w rowach fundamentowych odkryto obiekty archeologiczne. Mimo niesprzyjających warunków pogodowych, ze względu na harmonogram prac budowlanych badania archeologiczne rozpoczęto w połowie listopada 1992 r. Trwały one z niewielką, dwutygodniową przerwą na przełomie grudnia i stycznia do kwietnia 1993 r. W pierwszej fazie prace polegały na rejestracji i eksploracji obiektów w znacznej części już zniszczonych przez rowy fundamentowe budynku chłodni i maszynowni, miały więc wyraźnie interwencyjny i doraźny charakter. W drugiej fazie badania prowadzono wyprzedzająco w stosunku do robót ziemnych. Ogółem przebadano wykopaliskowo obszar o powierzchni ok. 60 arów, przy czym należy podkreślić, iż podobny areal znajdujący się we wnętrzu chłodni nr 1 i nr 2 został przed naszym przybyciem całkowicie zniszczony.

Stosunkowo najwięcej odkryto reliktywów osadniczych związanych z kulturą przeworską. Obok obiektów mieszkalnych, takich jak półziemianki, budynki słupowe, czy też budynki o sumikowo-łatkowej konstrukcji ścian, zarejestrowano szereg jam zasobowych, okrągłych w rzucie poziomym, o pionowych ściankach i płaskim dnie. Odkryto również 5 pieców dymarskich o typie pieca kotlinkowego zagłębionego w całec, o średnicy 0,7–1,2 m i ściankach wylepionych gliną. Z okresu kultury przeworskiej pochodzi także 14 pieców służących do wypału wapna (w każdym z nich zaobserwowano obecność bryłek wapna). Odsłonięto też pozostałości po dwóch mielerzach.

Badania dostarczyły również wiele zabytków ruchomych, wśród których najliczniejszą grupę stanowi ceramika — ok. 10 000 fragm. Wydobyto ponadto wiele wyrobów z kamienia, m.in. żarna nieckowate, rozcieracze, płyty szlifierskie. Z jamy wydatowanej na późny okres przedrzymski pochodzą ciężarki tkackie wykonane z gliny — pozostałości po pionowym warsztacie tkackim. Osobną kategorię tworzą zabytki z brązu. Należą do nich: szpila o stożkowatej główce zdobionej zaszafrutowanymi trójkątami (ornament „wilcze zęby”) ze starszego okresu epoki brązu i zapinki pochodzące z okresu wpływów rzymskich. Odkryto również grzebień kościany i nóż żelazny należący do kultury przeworskiej.

Materiały znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN we Wrocławiu.

Prace wykopaliskowe będą kontynuowane.

**Nowy Łowicz, st. 2 (obecnie
Borowo)
gm. Kalisz Pomorski, woj. ko-
szalińskie
AZP 31-16/1**

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Krystyna Hahuła. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków i Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Szósty sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej.

Dotychczas zbadano 25 kurhanów (na 67 odkrytych) oraz 14 grobów płaskich. W 1993 r. kontynuowano badania w strefie północno-wschodniej cmentarzyska. Zakończono badanie kurhanów 56 i 64, rozpoznano w całości kurhany 47, 50, 51, 66 i nowo odkryty kurhan nr 67 oraz eksplorowano kolejne groby płaskie w przestrzeniach między-